

L'home de la finestra

Un relat de: [joomateixaaa](#)

I allà, darrere d'aquella finestra, hi era ell.

La llum estava encesa i ell estava assentat. Allà, sol. Portava unes ulleres i tenia una pluma a la mà, mirava a l'horitzó, esperant la inspiració. Jo, espantada per la seva figura, al principi em vaig amagar. Al ser de nit, no hi havia gaire gent desperta, i menys un home escrivint.

Ell, va mirar-me encuriós, alguna cosa ens connectava. Suposo que devia ser la pluma, això d'escriure deu ser que se'ns dona bé. Se'ns van creuar les mirades i va ser com molt estrany.

Ell en sí era estrany, mai l'havia vist, però sempre estava allà. Erem veïns, ens veiem com a mínim dues vegades al dia, però mai ens havíem vist. Mai ens havíem fixat de que a la nit hi havia una altre llum que brillava, no només la nostra. Alguna cosa ens impedia veure'ns.

Ell va deixar la mirada un altre cop al paper. Jo vaig abaixar el cap i vaig seguir el meu rumb. Potser mai ens tornariem a veure, però això ja era més estrany. Ens havíem vist. Hi pot haver una segona vegada.

Em costa de creure que si no hagués mirat amunt, en aquell moment; que si ell no hagués estat escrivint, en aquell moment, amb la llum oberta; ara no ens coneixariem, seguiríem així de tranquils, plàcids i feliços. Però ja res tornarà a ser igual.